

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 8790/07
05.03.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, решавајући по тужби "АА", против туженог Републичког завода за здравствено осигурање, због недоношења решења по захтеву за накнаду зараде за време привремене спречености за рад, у нејавној седници већа одржаној дана 05.03.2008. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Врховни суд Србије СЕ ОГЛАШАВА стварно ненадлежним за решавање у овој правној ствари и списе предмета доставља Општинском суду у Бечеју као стварно и месно надлежном суду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу у управном спору због недоношења решења од стране туженог Републичког завода за здравствено осигурање, по његовој жалби изјављеној због недоношења решења по његовом захтеву за исплату накнаде зараде за време привремене спречености за рад запослене ББ који је поднео дана 18.04.2007. године испостави Завода за здравствено осигурање у ВВ. У тужби наводи да Филијала "ВВ" испостава ВВ није донела решења у року од 60 дана, због чега је дана 25.06.2007. године поднео жалбу Републичком заводу за здравствено осигурање Филијали "ВВ", али како овај орган није у законом одређеном року одлучио по његовој жалби, као ни у накнадном року од 7 дана након достављања ургенције поднео је суду тужбу због недоношења решења по његовом захтеву, односно жалби. Предложио је да суд тужбу уважи и наложи Републичком заводу за здравствено осигурање да одлучи по његовој жалби.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност, Врховни суд Србије је нашао да је поступање у овој управној ствари, стварно и месно надлежан општински суд у Бечеју.

Одредбом члана 17. став 1. под з) Закона о судовима ("Службени гласник РС", бр. 46/91...71/92) која се примењује на основу одредбе члана 84. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 63/01...101/05) Врховни суд Србије је надлежан да одлучује о законитости коначних управних аката републичких органа, ако законом није другчије одређено, а чланом 12. став 2. под а) прописано је да је општински суд надлежан за поступање у првом степену у споровима о имовинско - правним захтевима, ако за то није надлежан привредни суд.

Имајући у виду да је у конкретном случају тужилац поднео захтев за исплату накнаде зараде за време привремене спречености за рад запосленог лица код тужиоца, то у овом случају се ради о имовинско - правном захтеву о којем је надлежан да одлучује суд опште надлежности, у складу са наведеном одредбом Закона о судовима. При томе је за одлучивање о захтеву тужиоца надлежан Општински суд у Бечеју, на чијој територији се налази седиште испоставе Републичког Фонда за здравствено осигурање која је надлежна за исплату накнаде зараде за време привремене спречености са рада.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу члана 59. Закона о управним споровима, а сходном применом члана 15. и 17. Закона о парничном поступку решио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 05.03.2008. године, У. 8790/07

Записничар Председник већа-судија

Надежда Николић, с.р. Олге Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС